

1855.

ROTTERDAMSCHES COURANT.

DONDERDAG 10 MEI.

Witeland.

LONDEN den 8 mei.

Alleen buitenlandse bladen zeggen dat het bezoek koningin Victoria te Parijs in de maand juli bepaald is. Weer men hier aenzienlijk nog niet met zekerheid. De Fransche ambassadeur, graaf Walewski, is naar Parijs afgevaardigd, waarwaarts hij, ten gevolge der ministerieele crisis, onthouden was.

Graaf Ellenborough heeft gisteren in het Hoogerhuis reeds kortelijk vermeld voornemen met deze woorden bekendgemaakt: „Ik deel het Huis mede dat ik maandag een briefje adres aan de Kroon zal voorslaan, strekkende om H. M. van onzen bijstand tot voortzetting der regtvaardigen en noodzakelijken oorlog te verzoeken; om het genoeg te betuigen waarmede wij de overeenstemming tusschen H. M. en den Franschen en de hartelijke vereeniging gezien hebben welke Frankrijk en Engeland langs hoe meer omhelst, welk een en ander ons met hoop voor de toekomst vervult; een adres dat tevens strekt om jegens H. M. onze hooge bewondering voor de talrijke moedige daden te uiten, die door de Geallieerden in het Oosten zijn gedaan, en ons genoeg over de aanstaande mededeling van Piemont en den roem hunner wapenen; tevens onze overtuiging dat het Land, ook te midden der teleurstellingen, die edelmoedige gevoelens bevestigen, welke het bij den aanvang des oorlogs aan H. M. de middelen tot voortzetting daarvan toevertrouwen, en dat het volhardend zal in de bescherming van den zwakke tegen den sterke en in de verdediging der zaken van Turkije voort te zetten. Zal ik voorslaan H. M. te verklaren dat wij, tot voortzetting van den oorlog bereid zijnde, gefoove niet met de verlangde verkracht is voortgezet; dat wij oproepen nutteloos aan lijden en ontberingen zijn gesteld die hun met eenige voorzorg hadden kunnen worden vermeden; dat het bevel van den algemeenen en bij uitstek misnoegen heeft, en dat wij eerbiedig jegens H. M. onze overtuiging uiten, dat men alleen door het algemeen belang de deelen van den oorlog op zijn wettig en noodzakelijk te sluiten van een zekeren en eervolten vrede, en doen uitloopen.“ De minister Panmure zeide op, voornemens geweest te zijn het Huis aanstaanden dag een plan tot hervorming van het militair bewind te leggen, maar thans, nu deze morie aangekondigd is, zijn voorstel tot den daaropvolgenden vrijdag te stellen.

Het Lagerhuis vroeg de heer Disraeli op nieuw te op de onderhandelingen betrekkelijke stukken te leggen zouden worden, en op een ontzettend antwoord van sir G. Grey liet hij volgen dat hij den volgenden dag dezelfde vraag herhalen en, bij gebreke van antwoord, het Huis voor zou stellen deszelfs antwoord over die verdraging te uiten. Inmiddels was Palmerston binnengekomen en zeide dat de bedoelde verdraging der verdraging lag in de ziekte van een bevelhebber van het bureau van buitenlandse zaken. Zijn bevelhebber voor oorlog zou maandag in het Hoogerhuis hem voorgenomen hervormingen in het militair bewind doen kennen. Het Huis ging daarna tot de behandeling der wer op de zegels der dagbladen over en van Sir Sturt stelde het met verwerping gelijkgesteld voor; maar naardien de Spreker van het Huis dat oogenblik ongesteld werd, zijn de beradeningen over genoemde wet verdaagd en werd de behandeling van de verdraging van den heer Disraeli, onder het voorzitterschap van den heer Disraeli, met de behandeling van onderwerpen van plaatssele doorgebragt.

H. H. Inglis, wiens overlijden reeds vermeld is, die gedurende acht en twintig jaren, eerst voor de universiteit van Oxford, zitting in het Lagerhuis had, was zijn 70ste jaar reeds ingetreden. Hij was zich steeds een vuerig voorstander der Tory-partij en der streng Protestantische beginselen betoende. Hij om zijn braaf en minzaam karakter, de onverwachte van alle partijen.

De enige honderde personen, die zittingen zaandag in de London Tavern vinden konden, om de beradeningen tot oprichting der Vereeniging tot hervorming deel te nemen, hebben zich door hun voorzitterschap van den heer Oulton, lid van het Huis, in Guildhall vereenigd, en daar gelijke genomen als waaromtrent men zich in de Tavernen heeft.

De Times heeft de volgende dépêche uit Weenen, dat de Westersche Mogendheden hebben de voorstellen verworpen, maar de onderhandelingen niet afgebroken.

De reis van lord Stratford de Redcliffe naar Constantinopel heeft geen enkel aanvaardig betrekking en alleen een onverklaarbare sukkeltorzaak om een in de stad te worden landstreek te beoogen. De Morning Chronicle zegt men dat: „Men veronderstelt dat de Verbondene Mogendheden voornemens zijn

overvrijd eene aanzienlijke krijgsmacht naar de Krim in te schepen, en deze maatregel schijnt degenen die op de hoogte der militaire zaken zijn onvermijdelijk toe. De expeditie zou 50,000 man kavalerie, infanterie en artillerie, sterk zijnde, en een groot aantal geschut naar plaats van bestemming hebben. Het is bekend dat met het belegeringsleger samen te werken van den marsch der Russen te stuiten, of hun, in geval Sebastopol genomen wierd, dan terugtoeging af te wijzen.

Het getal der zieken in het Engelsch hospitaal te Smyrna is sterk afgenomen. Den 25 april keerden 108 herstelden naar de Krim terug en bleven nog slechts 300 zieken in genoemd hospitaal over, bij de meesten van welke alle hoop op herstel bestond.

Uit Lissabon zijn hier nadere berichten tot 29 april ontvangen. Men wachtte daar geene andere ministeriele veranderingen dan dat de portefeuille van oorlog van den maarschalk Saldanha op den baron de Braganza zal overgaan, bijaldien de burggraaf de Luz in zijne afwijzing tot aanvaarding daarvan volhardt.

PARIS den 8 mei.

Reeds werd medegedeeld, dat Pianori, de bedrijver van den moordanslag op den Keizer, gisteren door het hof van assises der Seine tot de straf der vadermoordenaar is veroordeeld. Thans laten wij hier nog de tegen den misdadiger opgemaakte acte van beschuldiging volgen:

De Procureur-Generaal bij het Keizerlijk Hof van Parijs berigt dat, bij besluit van het Keizerlijk Hof van Parijs, de kamer der in staat van beschuldiging stellingen van het gezegde Hof bij besluit van heden naar het hof van assises der Seine heeft verwezen, om volgens de wet gevonnisd te worden. Giovanni Pianori, schoepmakersknecht, woonachtig te Parijs, straat Notre-Dame-de-Grâce, n.º 3, geboortig uit de Romeinsche Staten.

De Procureur-Generaal verklaart, dat uit de stukken der instructie de volgende feiten blijken:

De genoemde Pianori (Jaag), die in een paspoort den naam van Antonio Liverani heeft aangenomen, is geboren in eene der Romeinsche provincien, welke hij heeft geweigerd bekend te maken. Hij oefent het beroep uit van schoenmaker.

Volgens zijne eigene bekendenis, maakte hij in 1840, in hoedanigheid van vrijwilliger, zoo als hij zich zelf noemt, deel uit van het oproerige Romeinsche leger onder de bevelen van een der revolutionaire hoofden die het toen aanvoerden, en dien hij voortgeeft niet gekend te hebben. Omstreeks dien tijd zag hij zich verplicht de Romeinsche Staten te verlaten, en week met vele anderen naar Piemont uit, waar hij verscheiden jaren bleef tot op het einde van 1853 of het begin van 1854. Toen heeft hij zich naar Marseille begeven, waar hij eenige maanden verblijf hield onder den naam van Liverani, voor matrozen arbeidende, ten minste zoo als hij onlangs vervolgens liet men hem verschillende steden van Frankrijk, Lyon, Chalon-sur-Saône en eindelijk Parijs bezoeken, waar hij eene verblijfplaats neemt onder den naam van Liverani, zonder dat hij zekere middelen van bestaan in den arbeid schijnt te zoeken. Men had hem zekeren heer Maillet, een schoenmaker, aanbevolen, die er in bewilligd had hem werk te geven; doch daar Pianori diens misnoegen opgewekt had, zag hij zich spoedig bedruct.

Na een verblijf van eenige maanden te Parijs, vertrekt hij eensklaps naar Londen, waar hij, zoo hij zegt, ongeveer drie en eene halve maand heeft doorgebragt. Wat heeft hem doen besluiten Frankrijk te verlaten? Hij maakt zulks niet kenbaar; doch men kan met zekerheid zeggen dat gebrek aan arbeid hem niet naar een vreemden bodem gedreven heeft, aangezien hij te Parijs geen partij heeft willen trekken van dat hetwelk hem werd aangeboden. Wat er ook van zij; hij komt in den loop van december 1854 te Londen en daar vindt hij eensklaps middel om twee en een half maand, dat is ongeveer 55 francs, per week te verdienen. Hij betuigt zulks, doch het is hem niet mogelijk den naam van den patroon op te geven die hem tegen zoodanig salaris werk verschafte, evenmin als zijn adres en ook zelfs het wijk niet waar zijn winkel gevestigd is. Pianori wint derhalve 55 francs in de week en vindt, zoo hij zegt, middel om van die som 30 francs te besparen; hij heeft nu drie en eene halve maand te Londen doorgebragt, waaruit men kan opmaken dat hij, toen hij die hoofdstad verliet, zoo hij de waarheid heeft gesproken, eene som van ongeveer 300 francs kon bezitten. Zulks is echter even onmogelijk als onwaarschijnlijk; geen arbeider, die het beroep des beschuldigten uitoefent, kan te Londen zoodanig salaris verdienen, en daar, na betaling zijner behoeften, de bron voor zoo aanzienlijke besparingen vinden. In stede van eene betrekking te behouden welke hem zoo ruimschoots van het noodige voorziet, verlaat hij den 26 maart plotseling Londen en komt te Parijs terug. Wat heeft hij van dien tijd af gedaan? De heer Maillet heeft hem afgedankt omdat hij niet goed werkte. De weduwe Micheler, zijne hospita, woonachtig boulevard Pigale, n.º 40, verklaart dat Pianori, die, vóór zijne terugkeer uit Engeland, werk scheen te hebben en zeer opgeruimd scheen, sedert zijn terugkeer te Parijs niet meer arbeide en dat hij gekomen had van iemand die met een plan kwam om hem geheel en al bezig te houden.

Men kan dus inderdaad verzekeren, dat Pianori slechts

handwerkman in naam is, en dat deze man reeds sedert lang zijn middelen van bestaan uitsluitend in den arbeid uitsluit. Zijn handen dragen de kenmerken niet van een zwaren arbeid, en, toen hij in hechtenis werd genomen, was hij zekere maanden, welke hij zelf niet verwoordt, en die hij niet gekocht, in een van hunner boeren veldwerkzaamheden bezig. Hij heeft sedert dien tijd een groot belang bij het hebben den oorsprong der middelen te verbergen, door welke hij reeds sedert lang geleefd heeft, alsook de redenen welke hem er toe hebben gebracht zijn wettens leven te Marseille, Lyon, Chalon, Parijs en Londen te leiden. Soldaat van den opstand in 1849 is Pianori van dien tijd af getrouwd aan zijn vriend gebroeder, en men vindt in hem in 1855 wat hij sedert zes jaren was, een heetbloedig kamezweerder, die den moord bezigt ter dienste van zijne verfoefelijke staatsburgelijke leestellingen. Deze maand geladden verliet hij Londen, Londen, dat middelpunt der vermetelste omruststokers, van die mannen welke de gramschap over de nederlaag tot razernij voert, en die zoover zijn gekomen dat het beroep op de misdaad voor hen het eenige middel is om hunne razende plannen, hunne stoffelijke begeerten en hunne behoeften naar magt te dienen. Te midden dezer uitgaweken heeft Pianori, die zelf uitgeweken is, verscheiden maanden doorgebragt.

„Te vergeefs zal hij trachten zulks te ontkennen: de feiten spreken luidter dan zijne ontkenningen en beschuldigen hem krachtig. Hij zegt terwyl hij te Londen was voor 150 francs de pistool met dubbelen loop te hebben gekocht, die in zijne handen is gevonden toen hij zich daarvoor tegen den Keizer bediend had. Ook heeft hij in Londen twee gewone pistolen medegebragt, die mede bij hem zijn gevonden na de volvoering zijner misdadige poging. Waarom die wapenen? Hij zegt, de pistool met dubbelen loop gekocht te hebben om handel te drijven, en de twee gewone pistolen ontvangen te hebben van een knecht voor wien hij had gearbeid en die, hem geen geld kunnende geven, hem deze beide wapenen in betaling had gegeven toen hij naar Amerika zou verhuizen. Hij spreekt van die wapenen als hoorden der ongemakelijkheid.

„Toenmal in het bezit der wapenen, verlaat Pianori Londen en begeeft zich den 26 maart op nieuw naar Parijs. Men weet thans dat hij daar wettelijk niet gewerkt heeft, en echter heeft hij middel gevonden om zich fraaije kleederen en een doek van 11 francs aan te schaffen. Eene maand brengt hij in werkloosheid en ongemakelijkheid door, want, den dag na zijne arrestatie, zijn twee tot twaalf naam staande vrouwen hem aan zijne woning komen zoeken; hij is verplicht het huis te verlaten; verder heeft hij gedurende eene maand, terwyl hij niet arbeide, nog gedragen zijne betrekkingen en zijne gangen te verbergen, en zijne voorzorg was zoo groot dat hij aan alle surveillance heeft weten te ontsnappen.

„Den 28 april verlaat Pianori in den ochtend zijne woning; hij is van top tot teen gewapend met zijn pistool met dubbelen loop, lang geladen aan zijn linkerzijde, zijne beide gewone pistolen, mede van groot kaliber, zijn geladen in de holde zakken van zijn broek verbergen; zijn doek bevindt zich mede aldaar; benevens een goed uitgezet schoonmes; onder zijne kleederen heeft hij ook eene pen misnoegen, opdat hij, na het volbrengen der misdaad, en zoo het hem gelukt niet in hechtenis te worden genomen, van hoofddeksel kennis verwerven en te veiliger de vlucht nemen. Dus toegerust begeeft Pianori, kalm, koud, zich zelve volkomen meester even als gekroond moordenaar, zich naar de Champs-Élysées. Hij weet dat de Keizer daar moet passeren; die gewoonte van wandelen naar die zijde heeft hij reeds sedert de Keizer, zonder wantrouwen, door de Champs-Élysées zien wandelen op den oogenblik van de aankomst van allen die hem omringen. Voor den beschuldigde is de gelegenheid daarom slechts te schooner, en hij weet dat, zich in eene hinderlaag plaatsende, hij de Keizer af zal tegen half zes ure des avonds verlaten. Hij weet dat de Keizer daar moet passeren; die gewoonte van wandelen naar die zijde heeft hij reeds sedert de Keizer, zonder wantrouwen, door de Champs-Élysées zien wandelen op den oogenblik van de aankomst van allen die hem omringen. Voor den beschuldigde is de gelegenheid daarom slechts te schooner, en hij weet dat, zich in eene hinderlaag plaatsende, hij de Keizer af zal tegen half zes ure des avonds verlaten. Hij weet dat de Keizer daar moet passeren; die gewoonte van wandelen naar die zijde heeft hij reeds sedert de Keizer, zonder wantrouwen, door de Champs-Élysées zien wandelen op den oogenblik van de aankomst van allen die hem omringen. Voor den beschuldigde is de gelegenheid daarom slechts te schooner, en hij weet dat, zich in eene hinderlaag plaatsende, hij de Keizer af zal tegen half zes ure des avonds verlaten.

„De Voorzitterschap heeft niet gedooft dat ten zoo langhartig middelen werd volvoerd. De Keizer, die er stond stil, gemoedsloos, tot zelfs de medige gerust stellen, welke zich rondom hem verdaagd, even verontwaardigd over de misdaad als begierig om in de houding en de gemaatschappen van den Souverein de moedige koelbloedigheid te aanschouwen welke nooit te kort schiet.

„Een ophef van de misdaad geplaatst agent stortte zich op Pianori toen die booswicht een tweede pistool trok, wien hem ter aarde en slaagde er in van zijne zijde eene nieuwe poging te beletten. Andere agenten der openbare magt stelden toe, en weldra werd Pianori in handen der regterlijke magt gesteld. Hij ontkende al zijn misdaad niet; hij ontkent die ook nog niet, en zoekt die te verklaren door te zeggen dat hij tegen de Keizer gemunt heeft wegens de expeditie naar Krim,

welke, naar hij zegt, zijn Land en zijne familie ten ondergang gebragt heeft.

„Inderdaad, in de oogen van de voorstanders van wanorde wordt een Land ten ondergang gebragt, wanneer de orde daar wordt hersteld, wanneer de overheid er in slaagt zich te doen erkennen, en vooral wanneer de welgezinden zich tegen den gemeenschappelijken vijand vereenigen, de roovers van zich afstooten die, onder den naam van *politieke mannen*, geen ander doel hebben dan de berooving ten hunnen voordeele van allen die door arbeid en spaarzaamheid eenig fortuin hebben weten te verwerven of te behouden. Van die partij heeft de beschuldigde zich het werktuig doen maken, van die partij heeft hij door een afschuwelijken moord de hebbzucht willen begunstigen en de wraakzucht schragen. Zal men geloof slaan aan zijnen haat jegens den Keizer? Waarlijk het is een haat welke lang achteraan komt en welke lang gewacht heeft om zich te bekoelen! Neen, *Pianori* heeft niet gehandeld onder den invloed van gevoelens van persoonlijke vijandschap; hij, een koetbloedig en bezoldigd moordenaar, is de arm geweest van de partij welke hem den dolk en de pistool heeft verschaft, en welke, nevens die moordtuigen, in de hand van den bezoldigde goud en zilver heeft gesteld, een gedeelte waarvan nog in zijn bezit is gevonden toen hij werd gearresteerd.

„De Voorzienigheid, men kan het niet genoeg zeggen, heeft een zoo afschuwelijken slag afgewend; Zij heeft de zamenspanning doen mislukken, en wanneer Frankrijk gelukkig thans niet over een nieuwen koningsmoord behoeft te zuchten, moet de regterlijke magt niettemin den schuldige vonnissen en hem treffen met eene al te billijk verdiende straf.

„Bij gevolg wordt *Giovanni Pianori* beschuldigd, van den 28 april 1855 te Parijs een aanslag tegen het leven of den persoon des Keizers te hebben gepleegd; misdaad voorzien bij art. 86 van het wetboek van strafregt.

„Gedaan bij het parket van het Keizerlijk hof van Parijs den 30 april 1855.”

— Li. vrijdag reed de Keizer te paard langs de boulevards zonder eenig escorte, en alleen door twee bedienden gevolgd.

— De *Moniteur* bevat een verslag van de verrigtingen der commissie belast met de uitvoering van het testament van *Napoleon I.* Op den staat der verdeling komt generaal *Montholon* voor het grootste aandeel voor, namelijk voor 667,000 fr., die de 2,200,000 fr., hem door den Keizer vermaakt, aanvullen. De heer *Marchand* ontvangt 213,000 fr. Men weet dat deze reeds andere geschenken van den Keizer had gekregen. Toen hij den inventaris van *Napoleons* bezittingen op Sint-Helena had opgemaakt, nam de Keizer uit een der juweelkistjes een kostbare diamanten balssnoer en gaf ze hem met de woorden: „Ziedaar, ik weet niet hoe het met mijne zaken in Europa staat; die goede *Hortense* gaf mij dit kleinood toen ik Malmaison verliet, zij dacht dat ik het eens zou kunnen noodig hebben. Ik geloof dat het 200,000 fr. waard is; verberg het onder uwe kleederen, en als ge in Frankrijk terug zult zijn, zal het u in staat stellen het lot af te wachten dat ik u bij mijn testament beschik.” Het is der commissie niet mogelijk geweest de 1,500,000 fr. te besteden, bij het decreet van 6 augustus noemde men al de oude wapenbroeders van den Keizer. Aanvankelijk had men gedacht dat eenige honderden van deze nog zouden in leven zijn; doch het cijfer der personen die aanspraak maakten op aandeel in deze gift overtrof 100,000, en op deze wijze zou men 15 fr. per hoofd hebben kunnen geven. Deze gift zoo goed als niets zijnde aangemerkt, besloot de commissie genoemde som van 1,500,000 fr. te bestemmen tot onderstand van de oude militairen, naar mate van hunne bewezen diensten, hunnen ouderdom en hunne behoeften. Van het bataljon van het eiland Elba zijn 297 officieren en soldaten, of hunne weduwen en kinderen, opgeroepen om hun deel te ontvangen uit de hun toegestane 300,000 francs. De stad Brienne krijgt 400,000 fr. en de stad Méry 300,000 fr. Voorts worden 1,300,000 fr. verdeeld onder 26 departementen, die ieder 50,000 fr. ontvangen, tot het stichten van weldadige instellingen.

— Aan alle dagbladen dezer hoofdstad is van Regeringswege de volgende mededeeling gedaan: „De *Patrie*, de *Constitutionnel* en de *Pays* hebben den 6 en 7 mei berichten uit de Krim medegedeeld, welke per telegram zouden zijn ontvangen. De Regering heeft die tijdingen niet ontvangen; de laatste bij het Ministerie van oorlog ontvangen dépêches zijn gedagteekend 6 mei, te middernacht, en behelzen alleen bijzonderheden nopens de militaire dienst. Daar elke door de Regering ontvangen tijding zonder hinder voor de krijgs-operaties kan worden openbaar gemaakt, wordt die onmiddellijk in den *Moniteur* opgenomen. De overige bladen spieken slechts op hun eigen gezag.”

— Aan de door de stoomboot *Indus* te Marseille aangebrachte berichten uit Konstantinopel wordt nog het volgende ontleend: Den 26 april II. heeft de generaal *Canrobert* revue gehouden over het tweede legerkorps en den 27sten over het eerste. Volgens door de opperbevelhebbers vastgesteld plan, zouden de troepen der geallieerden het Russische leger te velde aanvallen; een korps, uit Fransche en Ottomannische troepen bestaande, zou het van de noordzijde aantasten, van Eupatoria komende, en het reserve-leger, de Tschernaïa overgaande, zou dat leger tusschen twee vuren brengen.

— De *Courrier de Marseille* bevat een brief uit de Krim, dd. 24 april, waaruit wij het volgende mededeelen:

„Na de hevige nachten van 18 op 19 en 19 op 20 april hadden de Russen hunne in de loopgraven achtergelaten dooden niet kunnen wegvoeren; het is waar dat wij vele lijken onder de hunnen hadden, die wij insgelijks niet konden wegvoeren. Wij hoopten echter zulks den volgende nacht te doen, toen een Russisch parlementair een wapenstilstand kwam verzoeken. Zulks werd toegestaan; men beklom de borstweringen, en van weerszijden voerde men de dooden weg. De Russische officieren naderden ons en knoopten een gesprek aan. Daar was een tiental officieren van alle rangen tegenwoordig, van den staf, de genie, de artillerie en infanterie, in zeer klein getal. Na het wisselen van groeten en cigaren merkte men weldra op dat deze heeren slechts het doel hadden om onze werken te naderen. De Generaal liet de wapenschorsing opheffen, ieder keerde op zijn post terug en het vuur werd met levendigheid weder geopend. Dit blijk van vrijmoedigheid heeft ons allen zeer verontwaardigd.

„De Opperbevelhebber heeft besloten dat de Russische parlementairen voortaan slechts aan den zeekant zullen ontvangen worden; dit is het beste middel om hunne nieuwsgierigheid te straffen.

„De generaal *Canrobert* heeft gisteren de kampen doorloopen; hij werd, als altijd, door iedereen met vreugde ontvangen; hij begaf zich naar de loopgraven. De Generaal zou, zegt men, aan verscheiden soldaten die hem vroegen om storm te loopen geantwoord hebben: „Kom aan, kom aan, zijt gerust; ik ga zien of er eene opening is, groot genoeg om u, mijne dappere kinderen, er door te laten gaan.

„In den nacht van 22 op 23 april hebben de Russen eenen uitval op onze nieuwe parallel (op 25 mètres van het mastbastion) beproefd. Zij werden teruggedreven; zij kwamen met steenen gewapend en hebben onze soldaten met eene hagelbui van deze nieuwe werptuigen aangevallen. Na teruggedreven te zijn, keerden zij in hunne verschanzingen terug en hebben hunne mortieren op den mond met steenen geladen, en ons die den geheelen nacht door toegezonden; tegen wil en dank moet men die lieden bewonderen. In dien nacht behoorde ik onder de werklieden en heb ik er meer dan twintig op de plaats zien dooden, die op handen en voeten aankwamen, om te zien wat in onze werken voorviel. Zoodra zij gezien werden, waren zij dood, en zoodra zij dood waren werden zij door anderen vervangen, die deze gewaagde zending beproefden. Zulk eene opoffering is bewonderenswaardig.

— Te St. Hilaire de la Noaille is te dezer dagen een zelfzaam huwelijk gesloten: *Jean Lapierre*, oud 107 jaren, is in den echt verbonden met *Petronella Neuville*, oud 86 jaren.

— De Sardinische Senaat heeft den 5 dezer de beraadslagingen hervat over het wetsontwerp betrekkelijk de kloosters, welke waren afgebroken door de ministeriële crisis. Door verschillende sprekers werd zoo voor als tegen het ontwerp het woord gevoerd.

— Bij de beraadslagingen over den derden grondslag der Constitutie nopens de vrijheid der drukpers is in de zitting der Spaansche Cortes van den 4 dezer met 85 tegen 83 stemmen een amendement verworpen, strekkende om het cautionnement en de verantwoordelijkheid des uitgevers afgeschaft te verklaren; er is bepaald deze vraagpunten eerst te beslissen bij de behandeling der organieke wet op de drukpers. Mede zijn verworpen een amendement, tot afschaffing van het monopolie der brevetten als drukker, en een ander, bepalende dat men in geen geval de verspreiding van een geschrift kan beletten voor deszelfs veroordeeling door de jury.

(Per Telegraaf.) PARIS den 8 mei.

De heer *de Persigny* is tot gezant te Londen benoemd. — Men houdt het er voor dat de heer *Drouyn de Lhuys* als minister is afgetreden wegens de verwerping der voorstellen van Oostenrijk door Frankrijk en Engeland.

— Volgens berigt uit Madrid van gisteren zal de Spaansche Regering eene nieuwe belasting heffen van 200 millioenen realen tot dekking van het bestaande tekort; deze gelden zullen worden terugbetaald uit de opbrengst van den verkoop der geestelijke goederen.

BERLIN den 8 mei.

De heer *von Wedell* zal heden avond naar Nederland vertrekken.

Deze week wordt de heer *von Esterhazy* alhier verwacht, ten minste zoo de ministeriële wijziging, welke te Parijs heeft plaats gehad, zijne terugkeer niet vertraagt.

PETERSBURG den 7 mei.

Volgens berigt van vorst *Gortschakoff* hebben 10,000 man geallieerde troepen in den nacht van den 2 dezer een aanval ondernomen tegen de nieuwe Russische werken en daarbij 9 kleine mortieren bemagtigd. Door ons vuur werden hunne verdere pogingen verijdeld. Den aden had eene hevige kanonade plaats tegen de bastions 4 en 5 en de aangrenzende linien. Gedurende den nacht werd de schade hersteld, terwijl de dampmijnen der Russen met goed gevolg tegen de vijandelijke mijntrechters werkten.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 8 mei.

Bij Zr. Ms. besluit van den 5 dezer is benoemd tot substituut-griffier bij het prov. gerechtshof in Gelderland, mr. *J. M. Smits*, thans substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Arnhem.

— Z. M. heeft bij besluit van den 21 april II. aan directieuren der te Amsterdam gevestigde Hollandsche brandassurantie-societeten bewilliging verleend tot eene wijziging van de statuten dezer naamlooze vennootschap, waartoe door de vennoten besloten is, blijkens het in authentiek afschrift overgelegd proces-verbaal eener den 4 april II. gehouden vergadering.

— Bij Koninklijk besluit van 28 maart II., n.º 42, is nader beslist, dat onder leveringen, in de slotbepaling van art. 24 der gemeenteret, slechts leverantien van roerende zaken te verstaan zijn en dat artikel mitsdien niet toepasselijk is op het verkoopen of verhuuren van vaste goederen aan de gemeenten.

— De *Staatsbladen* n.º 22 en 23 bevatten de wetten van den 22 april II., houdende naturalisatie van *H. P. Klerck* en *G. H. Wörten*.

— Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden van den jongsten watersnood ontvangen: van den heer *C. J. de Vogel*, te Dordrecht, een bankbiljet, n.º 519, groot f 25, en een coupon 2½ per cents Nederlandsche werkelijke schuld, n.º 363, ad f 1. 23½, te zamen uitmakende de zuivere opbrengst der tentoonstelling eener schilderij, voorstellende een tooneel uit de doorbraak bij Lith.

— De Minister van Marine heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat op de reede van Paesum is zittende het wrak van eene visschersnik, waarvan het hoogste gedeelte zes palmen, met gewoon laaggetij, zichtbaar is, op de merken: de toren van Hantum, twee windboomslengeten, bezuiden vrij van Wierum, de toren van Peasum Zuiden en half Oost en de toren van Wierum. Z. W. t. W. miswijzend kompas, en dat tot aanduiding op dat wrak vier kopbakens zijn geplaatst.

— *Handrik Verhoeks* en zijne huisvrouw *Josina Thijssen*, beide veroordeeld tot gevangenisstraf door de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch en gesignd in

het *Algemeen Politieblad*, zijn door de politie ontsien en aangehouden.

Nog zijn eergisteren in het Bosch aangehouden *Valk* en *F. Rinderknecht*, beide, naar men verneemt, deserteurs uit de kolonien van Weldadigheid te Omerschans.

— De voorstelling in den Koninklijken Franschen schouwburg alhier zal donderdag den 10 dezer besloten uit de grand-opera *Guillaume Tell* en de vaudeville *Cyprien*.

's GRAVENHAGE den 9 mei.

Z. M. heeft heden morgen in een bijzonder geventuurd ontvangen den kolonel inspecteur over het wapen artillerie, jonkh. *Singendonck*, en den kolonel der artillerie *Pfeiffer*.

Z. M. de Koning heeft heden ten 3 ure in een bijzonder geventuurd ontvangen Z. Exc. den luitenant-generaal *Nepveu*, die ook door H. M. de Koningin Weduwe andere leden der Koninklijke Familie ten gehoor is gelaten. Z. Exc. was gisteren avond alhier uit Petersburg teruggekeerd.

— Z. K. H. prins *Hendrik* verrekt heden uit de dentie naar het groothertogdom Luxemburg.

— Heden wordt in de hofstad de verjaardag van H. K. mevr. prinses *Marianne* der Nederlanden herdacht, onder anderen door het houden van eene groote parade in Maliebaan.

— Gisteren zijn alhier in het lokaal van het ministerie voor de Hervormde en andere Eerediensten de zitting aangevangen van de Synodale commissie.

ROTTERDAM den 9 mei.

Heden wordt alhier, op de gebruikelijke wijze, 45ste verjaardag gevierd van H. K. H. mevrouw prinses *Marianne* der Nederlanden.

— Jongstleden zaterdag den 5 dezer vereenigden weder de commissie ter bevordering van het onderzoek naar de verschijnselen op den Oceaan en een groot aantal gezagvoerders aan boord van de stoomboot *Nijver* om het onderzoek van verbeterde diepzoekers te halen. Behalve de heer *Batenburg* en de heer *van der* had nu ook de heer *Peter* een zoodanig werktuig onderzoek aangeboden. De veranderingen, door de eerstgenoemde heeren aan hunne kokers aangebrachte verbeteringen te zijn, en hoewel beider werktuigen bij de proefnemingen op de rivier goed volde, zoo liet men niet onopgemerkt dat de inrigting van heer *Batenburg* beter gelegenheid gaf om het water doen doorstroomen, terwijl die van den heer *van der* het voordeel aanbood, dat de kleppen door een li schok niet zoo gemakkelijk sloten. De koker van heer *Peter*, hoewel beter dan de gewone Engelsche werd voor verbeteringen vatbaar geoordeeld, welke ook door dien heer daaraan gebragt zullen worden, einde de temperatuur van het uit de diepte opgehaalde water te vergelijken met de werkelijke temperatuur begaf men zich naar de branderij van de heeren *Dun* *Zurhorst*; de proeven daar gedaan leverden echter, als men voorzag, geene vergelijkbare uitkomsten op, wij vermelden het slechts om hulde te kunnen brengen aan de bereidwilligheid, waarmede deze heeren de stemming gaven om tot deze proeven van hunne bracht gebruik te maken. Aangenam is het ons hierbij kunnen voegen, dat de heeren *van der Heyden* en hunne stoomboot weder geheel belangeloos tot het van proeven op de rivier hadden afgestaan.

— Naar wij vernemen, zal, door de welwillende werking van de directie der Nederlandsche Rijnspoorwegaanschaap, de dienst op den spoorweg tusschen G. en Utrecht in verband gebragt worden met de stoomd' *IJssel*, van deze stad varende, een maatregel waar zeker aan den handel en het reizend publiek dienst gedaan wordt.

— Het ontvreemden van geldswaardig papier uit de is eene zoo gewone zaak geworden, dat men zich al verwondert, hoe iemand er nog aan denken kan, waarde onzangeteekend in een brief te vertrouwen tusschen schijnt men thans iemand op het spoor die beschuldigd wordt een brief, waarin een bank van f 1000 gestoten was, te hebben ontvreemd, zekere *A. J. H. B.*, ambtenaar aan het postkantoor. Door de bekende activiteit van den hoofdcommissaris van politie alhier, den heer *Janssen*, was de beschuldigde kort na zijne verschijning in deze volkrijke stad zekerde bewaring genomen.

— In den nacht van maandag op dinsdag, om 12 ure, is een schuitje met steenkolen geladen, rivier, ongeveer op het midden van de Boompolder zonken. De schipper en zijn knecht zijn, ofschoon groote moeite, gered. Wat de oorzaak is van het geluk zal eerst na het ligten, waarmede men reeds is, onderzocht kunnen worden. (N. R.)

— Uit Delfshaven wordt ons den 6 dezer het volgende gemeld: „Heden vierde ds. *K. H. Groeven*, ontschut leeraar, gedachtenis van zijne vijf en twintigjarige in ons midden. Onderscheiden bewijzen van stelling, zoo uit Rotterdam als uit deze gemeente toonden op eene treffende wijze de achtung hartelijke Evangelie-prediking, trouwe dienst minzame hulpvaardigheid zich steeds verworven. De tekst was I Petr. 1, vers 24 en 25.”

— Van Hellevoetsluis wordt den 5 dezer *Amst. Courant* geschreven: „Naar men vernemt, Zr. Ms. kanonneerboot n.º 24, kommandant luit. 1ste kl. jonkh. *de Jonge*, eerstdaags naar Rotterdam vertrekken om dienst te doen als koetschip, op schoener *ATALANTE*, kommandant luit. ter 1ste kl. *Kroef*, thans als zoodanig dienst doende, afzijnde dit vaartuig bestemd om de haringvloot zellen. — In plaats van den hoofd-ingenieur *P. J. L. Quant*, eervol ontslagen, is aan den alhier geplaatst de ingenieur der 1ste kl. *P. P. P.* Met den 16 dezer wordt de luit. ter zee *de Kl.* van het wachtschip alhier, overgeplaatst op schoener *SCHORPIOEN* te Vlissingen; de luit. 1ste kl. *N. C. Sieburgh* van Zr. Ms. bevestigd het wachtschip alhier, en de luit. ter zee *van Trofen* van Zr. Ms. korvet *URANIA* te *VENUS*. — Nog verneemt men dat de administratie bij de marine *A. Corijn* over de betrekking zou hebben verzocht, en dat in de zou worden benoemd de officier van administratie *F. W. Wissel*, thans dienende aan boord van wachtschip *AJAX*, alhier.”

100-443887-100